

РЕШЕНИЕ

№ 7254

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **11432** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Василева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Деа Строй“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], подадена чрез процесуален представител адвокат Ц. Д., срещу решение от 09.09.2025 г., постановено по НАХД № 1734/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 13 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 2 от 02.01.2025 г. на директор на Областна дирекция по безопасност на храните (ОДБХ) – [населено място], с което на дружеството на основание чл. 134, ал. 2 от Закона за храните (ЗХ) са наложени имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 9 от ЗХ и имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. във връзка с Приложение II, Глава V, § 1, б. „А“ от Регламент (ЕО) 852/2004. С отделен диспозитив съдът е осъдил касатора да заплати разноските по делото. С касационната жалба се твърди неправилност на решението. Излагат се доводи за допуснато от съда съществено нарушение на съдопроизводствените правила, ограничаващо правото на защита на жалбоподателя. Посочва се, като касационно основание и неправилното прилагане на материалния закон. Конкретно се излагат съображения, че наказателното постановление от 02.01.2025г. е издадено при съществено нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Моли касационната инстанция да отмени оспореното решение на въззивния съд, като върне делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, алтернативно да отмените решението на СРС и да постанови отмяна па наказателно постановление № 2 от 02.01.2025 г. Претендира присъждане на

разноски, по приложен списък. Прави възражение за прекомерност на претендирания от ответника адвокатски хонорар.

Ответникът – директор на Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], чрез процесуалния си представител адвокат Б., в откритото съдебно заседание изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски, по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият IV-ти тричленен касационен състав на Административен съд София - град, намира касационната жалба, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Производството пред офийския районен съд е било образувано по жалба от „Деа Строй“ ЕООД срещу наказателно постановление № 2 от 02.01.2025 г. на директор на Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място], с което на дружеството на основание чл. 134, ал. 2 от ЗХ са наложени имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 9 от ЗХ и имуществена санкция в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. във връзка с Приложение II, Глава V, § 1, б. „А“ от Регламент (ЕО) 852/2004.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление, като с отделен диспозитив е осъдил касатора да заплати разноските по делото. За да постанови този резултат съдът е приел, че АУАН-а и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност – чл. 138 и чл.139 от ЗХ и представените заповеди, в предвидените от закона срокове за съставянето и издаването им – чл. 34 от ЗАНН. Мотивирал се е, че формата и съдържанието им съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като нарушението е достатъчно ясно описано и съответно на дадената правна квалификация.

По отношение на правилното прилагане на материалния закон съдът е приел, че АНО го е приложил правилно. Мотивирал се е, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение по чл. 9 от ЗХ и на чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните във връзка с Приложение II, Глава V, § 1, б. „А“ от Регламент (ЕО) 852/2004. Обсъдил е, че „Дистрибуция на храни“, съгласно, § 1, т. 6 от ДР на ЗХ е всеки етап на разпространението на храни, като съхранение, транспортиране, търговия, внос и износ на храни, поради което и е приел, че жалбоподателят, доколкото стопанисва ресторант е бизнес оператор по смисъла на ЗХ, занимаващ се с дистрибуция на храна.

По отношение на наложените имуществени санкции съдът е приел, че са правилно определени, при спазване на принципите на чл. 27 от ЗАНН и е в минималния нормативно предвиден размер. Обсъдил е и предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, като е приел, че не се установяват. Изложеното е мотивирано СРС да постанови оспорения понастоящем правен резултат.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяването му не са допуснати нарушения, които да съставляват основания за отмяна. Въззивният съд е изяснил фактическата обстановка по делото, която не е необходимо да преповтаря от касационната инстанция, обсъдил е възраженията и относимата правна уредба. При постановяването на решението си е спазил материалния закон и не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила.

Видно от протокола от проведеното на 29.04.2025 г. открито съдебно заседание, след като на делото е даден ход и е проведен разпит на допуснатите свидетели, а именно актосъставителката и подписалата, като свидетел АУАН -а, на съда е докладвана молба от жалбоподателя, с искания по

хода на делото - поради болничен на процесуалния представител на жалбоподателя, да не се дава ход на делото.

Във връзка с така докладваната молба решаващият съдебен състав е приел, че делото не е изяснено от фактическа страна и следва да даде още една възможност на жалбоподателя да доведе допуснатия му, при режим на довеждане, свидетел. В тази връзка е приел, че има основания за отлагане на делото и го е насрочил за друга дата. На 10.06.2025 г. с участието на процесуалния представител на жалбоподателя се е провело следващо по делото открито съдебно заседание по време на което са разпитани водените от страните свидетели, оставени са без уважение доказателствени искания, както и са приети писмени доказателства.

С оглед наведените с касационната жалба доводи за допуснати от СРС съществени нарушения на съдопроизводствените правила, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя, настоящият състав намира, че правото на защита на наказаното лице включва комплекс от гарантирани от закона правни възможности, важен елемент от които е именно правото на адвокатска защита чрез участието в процеса на упълномощен от него адвокат. В случая видно от протоколите от проведените съдебни заседания съдът е дал ход на делото и едва след това му е докладвана молбата на жалбоподателя, с искане по делото да не се дава ход, поради болничен на процесуалния му представител. Именно в тази връзка СРС не е дал ход по същество и не е обявил делото за решаване, а го е отложил за друга дата и час. Не е лишил жалбоподателя от адвокатска защита в едно единствено по делото открито съдебно заседание. Не е лишил и неговия защитник от правото му да участва в съдебно заседание, в което, да представя доказателства, да отправя искания, становища и възражения. Действително при разпита на актосъставителя и на свидетеля по АУАН-а процесуалния представител на жалбоподателя не е взел участие, но това не може да се определи, като съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което ако не беше допуснато би се отразило на крайния резултат по делото.

От анализа на доказателствата по делото настоящият касационен състав установява, че районният съд правилно е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила от страна на административнонаказващия орган, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. АУАН-а и НП са издадени от териториални и материално компетентни органи. Отразените в тях факти и обстоятелства са верни, същите са подкрепени с надлежни и достатъчно писмени и гласни доказателства, Спазени са формата и реда при издаването им, респ. съставянето им. Същите съдържат минимално изискуемите реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

В случая при проверка на ресторант-кетъринг, стопанисван от дружеството касационен жалбоподател е било установено, че в хладилни съоръжения за топла кухня и в помещение за термична обработка се съхраняват месо и месни продукти с общо количество 25.692 кг, както и пилешки черен дроб с общо количество 3.120 кг, които са с неизвестен произход – без етикетировка и без маркировка, която да съдържа информация за храните. Констатирано било и, че повърхностите на оборудването в хладилната камера и хладилните съоръжения, които влизат в контакт с храни – суровини, месни и млечни продукти, тесто, зеленчуци и готова кулинарна продукция, са силно замърсени с отпадъци от храни и наслоена мазнина.

Разпоредбата на чл. 9 от ЗХ повелява бизнес операторите, които произвеждат, преработват и/или дистрибутират храна, наричани по-нататък „бизнес оператори“, са длъжни да разполагат с информация за храните, животните и материалите, използвани при производството, преработката и/или дистрибуцията на храните под техен контрол. Изискването за етиктиране на храните от своя страна е регламентирано в отделна норма и това е чл. 17 от ЗХ. В хода на административното

производство дружеството е представило документи, от които обаче не може да се определи, дали касаят същия вид и количества храни. В хода на съдебното производство пред СРС наказаното дружество не е представило други доказателства, относими към твърдението му, че е имало достатъчно документи за произход и срок за годност на съхраняваните месо и месни продукти с общо количество 25.692 кг., както и пилешки черен дроб с общо количество 3.120 кг. В тази връзка правило СРС е приел, че нарушението е установено по несъмнен начин. В тежест на наказаното дружество е било да докаже, че представените в хода на делото на проверката доказателства за наличие на изискуемата информация за процесните стоки са относими именно към процесните стоки. Касационната инстанция не установява по делото посочената относимост, а и дори и да са относими, доколкото същите не съпровождат храните в обекта, същите не обуславят извод, че е изпълнено изискването дружеството като бизнес оператор да разполага с информация за предлаганите храни.

Съгласно чл. 9, ал. 1 от Наредба № 14/09.12.2021 г. за хигиената на храните бизнес операторите, собственици или ползватели на обект за производство, преработка и дистрибуция на храни, извършват дейността си в съответствие с изискванията, определени в Регламент (ЕО) № 852/2004 № 853/2004 относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход. В Приложение II, Глава V, § 1, б. „А“ от Регламента е посочено, че всички предмети, инсталации и оборудване, с които храните влизат в контакт, трябва да са ефективно почистени, а когато е необходимо, дезинфекцирани. Почистването и дезинфекцията да се извършват с честота, достатъчна за избягване на всякакъв риск от замърсяване. В случая са налице категорични доказателства досежно извършено от страна на дружеството на нарушение на цитираните разпоредби, като неоснователно е твърдението, че като СРС не е обсъдил представения пред органа протокол за ДДД обработка. Цитираният протокол, касае извършена обработка срещу хлебарки и мравки и няма отношение към повърхностите на оборудването в хладилната камера и хладилните съоръжения.

Споделят се изводите на СРС, че АНО правилно е квалифицирал осъществените от дружеството от обективна страна нарушения и ги е привел правилно към приложимата санкционна норма.

Санкционната разпоредба на чл. 134, ал. 2 от ЗХ предвижда налагане на административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ в размер на от 1000 лв. до 3000 лв. на физическо или юридическо лице за други нарушения по ЗХ и на подзаконовите актове по прилагането му, извън тези по ал. 1.

Настоящият състав намира, че нарушенията са доказани по несъмнен начин, като доказателства противостоящи на отразеното в акта, не са събрани по делото.

Наложеният наказание – в минимален размер, съдът намира за законосъобразно определени.

По тези доводи обжалваното решение е правилно. Затова същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора и основание чл. 63д от ЗАНН на ответника по касация се дължат разноски в размер на 511,29 евро за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция. За направените разноски са представени доказателства, както за уговарянето им, така и, че са реално сторени. Липсва основание за намаляване на размера на заплатеното възнаграждение, което не се явява прекомерно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София-град, IV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 09.09.2025 г., постановено по НАХД № 1734/2025 г. по описа на

Софийски районен съд, НО, 13 състав

ОСЪЖДА „Деа Строй“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК], да заплати на Областна дирекция по безопасност на храните – [населено място] сумата от 511,29 (петстотин и единадесет евро и двадесет и девет евроцента) евро, представляваща разноски за адвокатско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: